

Fenky barevných boloňáčků bývají dobrými matkami

Barevný boloňský psík

Barevný boloňský psík – bolonais color – je malý společenský psík, který nezkaží žádnou legraci. Se svým temperamentem obstojí i při kynologických sportech a za jeho výkony se nebudete stydět ani při tanci se psem. Je učenlivý, takže při správném vedení nemá potíže s poslušností. Rozhodně nezapře svůj komediantský talent, který sdílí se svými nejbližšími příbuznými boloňskými psíky.

Rychle se adaptuje na nové prostředí a velice rád cestuje. Se svou velikostí a váhou nemá problémy ani při cestování v kabině letadla, což nám umožní brát psíka i na dovolené. Hodí se jako mazlíček do rodin k větším dětem. Senioři ho ocení jako společníka i na dlouhé procházky. Je mazlivý a roztočilý, takže si lehce získá přízeň všech, kte-

ří touží po malém společenském psíku.

ZDRAVÍ

Díky vrozené vitalitě, silné kostře a přirozené odolnosti se nesetkáváme s problémy tak rozšířenými u malých plemen, jako jsou fontanely a luxace kolenní česky. Veterinární ordinaci navštěvuje jen při povinném očkování.

REPRODUKCE

Feny barevných boloňských psíků nemívají problémy při krytí, dobře zabřezávají, vrhy bývají početné. Porody jsou většinou bez komplikací, spontánní, feny jsou schopné rodit samostatně a postarat se o štěňata, chovatel může pouze přihlížet a většinou není nucen do porodu nijak zasahovat. Fenky bývají dobré matky.

PÉČE O PSA

Zde je velkou výhodou nelínající srst. Jako každá dlouhá srst se musí opatrně česat. Psa koupeme podle potřeby v kvalitním šamponu, používáme kondicionér. Rozhodně se nedoporučuje koupat psa příliš často. Srst tím ztrácí na své kvalitě. Sušíme přirozeně v teple, fén užívat je jen v nezbytných případech, kdy hrozí prostydnutí psa. Srst, které majitel nevěnuje péči, plstnatí a pak se musí kompletně ostříhat. Nemáme-li ambice zářit na psích výstavách, ale psík nás má doprovázet jako společník i v přírodě a běhat volně, je lépe dlouhou srst zkrátit.

VÝCHOVA

I malý pes musí mít alespoň základní výchovu tak, aby se mohl zařadit bez problémů do lidské smečky. Výchova u barevného boloňského psíka není náročná. Majitel musí být vlídný, trpělivý a především důsledný, tak je tomu i u všech ostatních plemen. Pak se dobrý výsledek zcela jistě dostaví.

DĚTI A MALÝ PSÍK

Jak jsme již uvedli, barevný boloňský psík je vhodné plemeno k dětem. Je tady však rozhodující věk dítěte. U malých, předškolních dětí není vhodné malinké plemeno nikdy. Tyto děti ještě nedovedou dobře rozlišit důsledky svého jednání a s psíkem často zacházejí necitlivě. To se pak může natrvalo odrazit i v povaze psa. Bude se dětí stranit a nenaváže s nimi tolik potřebný kontakt. U starších dětí se předpokládá, že psíka budou ochraňovat, mít ho jako skvělého kamaráda a to jim

Roztomilé štěňátko v jednom z mnoha barevných rázů

psík bezesbýtku splní. Na vše by měli pochopitelně dohlížet rodiče dítěte.

SMEČKA

Tak jako nemají žádné problémy v dobře fungující smečce bílí boloňáčci, ani u barevných boloňských psíků tomu není jinak. Lze je s úspěchem zařadit do každé smečky psů i různých plemen. Nemají sklon k dominanci ani agresivitě.

PŮVOD PLEMENE

Postihnout původ plemene není vůbec jednoduché. Záměr chovat barevné boloňské psíky vznikl již v roce 1990, kdy byl zaregistrován Klub chovatelů bišonků, v jehož organizačním řádu se mimo jiné praví, že klub bude rozvíjet a řídit chov bišonků. Zásahu na rozšíření barevného boloňáčka v ČR má skupina chovatelů - členů klubu, kteří 17. 7. v roce 1995 zaregistrovali u ČMKU tohoto bišona do národního registru jako čistokrevné plemeno se samostatnou kříselnou řadou. FCI na svém zasedání 1998 potvrdila správnost tohoto záměru, neboť schválila odlišné barevné rázy u různých plemen.

K chovu byl použit barevný pes (trikolor) dovezený z Ruska - DENDI, zapsaný pod č. ČsHPK/ Reg.12-90/89, který kryl „bílé feny“ boloňských psíků, jež vykazovaly přemíru pigmentu. U italského plemene boloňský psík je povolena pouze bílá barva, vzácně se ve vrhu může objevit i štěně s přemírou pigmentu. Významná chovatelka Vladimíra Kohútová začala záměrně spojovat tyto jedince a v prvních letech byla zároveň i jedinou chovatelkou plemene. Chov barevného boloňského psíka je tedy v ČR založen na čistokrevných jedincích boloňského psíka, v počátku odlišných od původního plemene pouze v barvě. Štěňata ve vrzích jsou typově poměrně vyrovnaná. Všichni jedinci mají průkaz původu. V roce 2003 se pro rozšíření krevních linií přistoupilo k přiřazení do chovu importů z Ruska a Německa. Chovatelská základna se tím značně rozšířila a obliba plemene stále vzrůstá. Nad-

Kontrola importovaných psíků poradkyní chovu

Bolonais color

Ruskaja
cvetnaja
bolonka

šení chovatelé importují kvalitní psy plemene ruskaja cvetnaja bolonka ze zahraničí a jejich pomocí se snaží rozšířit chovnou základnu. U těchto importů si majitelé cení hlavně pevného zdraví, odolnosti a bezproblémové reprodukce i u velice malých fen. Přehlédnout však nelze značné odlišnosti v exteriéru těchto jedinců. Momentálně je v ČR registrováno asi 350 barevných boloňských psíků. Chov se rozvíjí a provádí přísnou selekci na barvu. Určit barvu u štěněte je značně obtížné. Barevnou škálu možných barev stanovila ČMKU v dostatečné šíři.

Pár barevných
boloňáčků

Problém je komplikovaný i proto, že jinak vypadá barva štěněte a zcela odlišně pak vypadá barva dospělého psa. S tím se setkáváme u mnoha plemen, jsou to však plemena ustálená, a barva psa v dospělosti nemůže tudíž chovatele překvapit. Právě proto jsou u barevných boloňských psíků povinné kontroly vrhů, kde poradce chovu zodpovědně prohlédne všechna štěňata a určí jejich barvu. Pro zařazení do chovu je povinná bonitace.

Barevný boloňský psík se má od bílého boloňského psíka tedy odlišovat především barvou. Jinak exteriér i povaha boloňského psíka má být bezpodmínečně zachována. Uznávají se všechny barvy i všechny barevné kombinace spolu s bílou barvou. Srst má být kadeřavá, mírně vlnitá, vločková, ale nikdy nesmí být rovná. Čenich je prostorný, nos hranatý. Pokud u psa převládá černá barva, dává se přednost černě pigmentované nosní houbě. Jinak se toleruje barva nosu podle zbarvení srsti. Hřbet je delší, formát obdélníkový. Povaha společenská, je to milý psík, vůči cizím lidem nedůvěřivý a zdrženlivý. Kohoutková výška je omezena pouze horní hranicí pes - 28 cm, fena - 26 cm, spodní je neomezená. Chov se provádí přísnou selekcí na barvu.

Jelikož jsou v chovu používáni jedinci

importovaní z Ruska a Německa, je nutno si alespoň stručně přiblížit chov v těchto zemích.

RUSSKAJA CVETNAJA BOLONKA

Sledujeme-li historii tohoto trpasličího plemene, musíme pátrat již v carském Rusku. Tato trpasličí forma společenského psíka se v Rusku chová již přibližně 100 let. Vzniklo z francouzského plemene bichon frisé. Předpokládá se, že vzhledem k úzkým vazbám francouzské a ruské šlechty se tyto psíci coby dary dostávaly do rukou ruských šlechticů jako francouzská boloňka. Spekulace o tom, že se do Ruska psíci dostali v době napoleonských válek s vojáky, není tak pravděpodobná vzhledem k náročné péči o srst těchto většinou dámských psíků. Vlivem izolovanosti docházelo k časté příbuzenské plemenitbě, a tak se dnes od původního plemene podstatně liší. Také šlechtění probíhalo naprosto odlišně od vzniku barevného boloňského psíka v ČR. V Rusku nebylo cílem vyšlechtit barevného boloňského psíka, ale samostatné ruské plemeno. Takže se na vzniku záměrně podílela i další plemena. Předpokládá se, že to byl miniaturní pudl, lhasa apso, šicu, boloňský psík, maltézáci a možná i pekinéz. Toto křížení mělo pochopitelně nezanedbatelný vliv na exteriér plemene. U některých jedinců se objevila hrubá, poněkud rovnější srst. Vyskytuje se také příliš zkrácená, nebo naopak delší, někdy i špičatá čenichová partie. Došlo i k podstatnému zmenšení plemene. První standard plemene pochází již z roku 1967. V červenci 1997 byl schválen standard Ruskou kynologickou federací a odborem ministerstva zemědělství pod názvem ruskaja cvetnaja bolonka. Na výstavách se psíci předvádě-

„Barevný boloňský psík se má od bílého boloňského psíka odlišovat barvou při zachování exteriéru i povahy.“

jí s vyčesaným culíkem a mašličkou. Nejvíce ceněná barva je čokoládová s hnědým nosem.

Russkaja cvetnaja bolonka je malinký, přívětivý, emocionální, jemný a pohyblivý psík. Hlava působí větším dojmem díky poněkud lehce zvednutým uším trojúhelníkového tvaru. Hlava má být bohatě osrstěna, především čelo. Délka srsti na hlavě umožňuje uvázat mašličku a zaplést culík. Nos je u černých psů černý, u barevných odpovídá barvě srsti. Zuby mají skus nůžkový úplný, toleruje se kleštový skus a připouští mírný předkus. Formát je poněkud prodloužený, spíše obdélníkový. Trup je kompaktní, hřbet rovný, pevný, široký, svalnatý. Bedra krátká, záď oblá, široká, zlehka se svažující. Hrudník široký, žebra klenutá. Hrudní končetiny jsou rovné, postavené souběžně, pokryté hustou srstí. Ocas je zcela přetočen na záď a dotýká se hřbetu. Srst

A opět cvetnaja bolonka v jiném barevném provedení

Verband a s průkazem původu je registrováno nad 500 jedinců. Německý chov je založen na importech z Ruska. Aby to však nebylo tak jednoduché, existují v Německu dvě plemena - bolonka cvetnaja a od roku 2003 existuje i německá bolonka (Deutscher Bolonka) jako samostatné plemeno s výškou 20 až 24 cm a s jakýmkoliv podílem bílé barvy. I toto plemeno má za cíl v budoucnosti uznání FCI. Je dobré to vědět, neboť uvnitř německého svazu rozhodne poradce chovu v osmi týdnech věku štěňat z jednoho vrhu o tom, zda budou zapsána jako Bolonka Zvetna nebo jako Deutscher Bolonka. Rozhodující je velikost, typ a zbarvení štěňate v době posouzení.

Současný německý standard požaduje čilého, pohodového, přátelského psíka podlouhlého formátu. Srst má být hustá, jemná, zvlněná až kadeřavá, správné délky. Hlava je nevelká, lebka oválná, čelo klenuté. Stop je výrazný. Čenich je kratší než lebeční část. Barva nosu a pysků je černá nebo v tónu srsti. Oči tmavé kulaté, hnědí psi mají světlejší oči. Víčka černá nebo v tónu srsti. Zuby bílé, nevelké. Skus má být nůžkový, kleštový, těsný předkus je přípustný. Výška v kohoutku 20 až 24 cm.

Vzhledem k diametrálním odlišnostem v exteriéru nelze tedy dost dobře porovnávat chov barevných boloňských psíků v ČR, cvetné bolonky v Rusku a chov bolonek v Německu. Český chov se snaží zachovávat exteriér i povahu bílého boloňského psíka a staví na odlišnosti pouze v barvě. Německý chov pokračuje dle původního ruského standardu. V ruském chovu se upevňují znaky dříve přikřížených plemen.

Podíváme-li se na chov barevného boloňského psíka, čeká chovatele ještě hodně práce při šlechtění tohoto nepochybně krásného milého společenského psíka, který si již nyní získal srdce mnoha obdivovatelů.

Jiřina & Jiří Volšický

Za odbornou konzultaci a poskytnutý materiál děkujeme paní Kohútové a paní Němcové

Vetnaja bolonka

je dlouhá, měkká, hedvábná, vlnitá nebo zvlněná, po celém těle stejně dlouhá. Kromě bílé jsou povoleny všechny barvy a barevné kombinace. Nežádoucí, ale povolená je přítomnost bílých skvrn na hrudi a nohách. Velikost je 20 až 25 cm. Nejvíce jsou ceněni nejmenší jedinci. Nejnovější prameny pocházející od viceprezidenta ruského klubu Kudrjavceva dokonce uvádějí výšku 18 až 25 cm, výška ideální je 20 až 22 cm. Hmotnost je do 4 kg. Počátek šlechtění se předpokládá v Moskvě a Petrohradě.

Dle dostupných informací je cvetnaja bolonka chována v mnoha zemích nejen v Evropě. V Německu jsou chovatelé plemene bolonka zvetna sdružení v organizaci IHV - Internationaler Hunde

Standard krátce

BOLONAIS COLOR

BAREVNÝ BOLOŇSKÝ PSÍK

CELKOVÁ CHARAKTERISTIKA:

Malý společenský psík, spíše rezervovaný než výbojný, temperamentní a inteligentní, mazlivý a roztomilý.

HLAVA – CELEK: Lebeční část je delší než čenichová, hlava je harmonická v poměru k tělu. Lebka je na omak spíše plochá. Linie lebky a nosního hřbetu je rovnoběžná.

PYSKY: Horní pysky nejsou příliš dlouhé, okrajová sliznice je černě pigmentovaná.

CHRUP: Je úplný, skus je nůžkový nebo kleštový.

ČENICHOVÁ PARTIE: Čenich má být prostorný, ne špičatý a je zakončen hranatým nosem, jehož barva je černá nebo může být v barvě barevného odstínu srsti.

OČI: Mají výraz živého a inteligentního psa. Jsou kulaté a více otevřené.

Z bočního pohledu není patrné bělmo. Víčka jsou černě pigmentovaná a nemohou být mandlového tvaru.

UŠI: Zavěšené uši jsou v nasazení většinou lehce zvednuté, což činí zdání celkově širší hlavy. Uši jsou pokryty dlouhou srstí.

KRK: Je bez laloku, jeho délka odpovídá přibližně 1/3 délky trupu.

PŘEDNÍ KONČETINY: Jsou rovné a po celé délce jsou pokryty dlouhou srstí.

Z profilu je zápěstí poněkud pronešené. Tlapky jsou oválné, polštářky černé, drápy tvrdé.

ZADNÍ KONČETINY: Stehna jsou zaoblená, dobře zaúhlená. Hlezno nemá být příliš sevřené. Pánevní končetiny jsou rovné. Tlapky jsou méně oválné než přední, polštářky černé, drápy tvrdé.

TRUP: Délka trupu je větší než kohoutková výška - obdélníkový formát (čím je trup kratší, tím lepší). Hrudník je široký, hluboký, žebra jsou klenutá a zaoblená. Rovná hřbetní linie přechází v lehce zaoblenou bederní partii. Slabiny jsou nepatrně vtažené.

OCAS: Je nasazen v prodloužené zádi a je nesen přetočený nad hřbetní linií.

SRST: Je hustá a dlouhá, měkká, hedvábná - vlnitá až kadeřavá, po celém těle stejně dlouhá. Nepřiléhá přímo k tělu, zdá se být nadýchaná.

BARVA SRSTI: Kromě celobílého zbarvení jsou povoleny všechny barvy a barevné kombinace.

KOHOUTKOVÁ VÝŠKA:

Fes do 28 cm, fena do 26 cm

Samci musí mít normálně vyvinutá varlata nacházející se v šourku. Standard sestavilo chovatelské kolegium KCHB.